

EL CANVI AUTOMÀTIC

En els meus darrers tres anys de treball fent de director adjunt i enllaç tècnic entre dues plantes de producció de raïó, una al Prat de Llobregat i l'altra a Premnitz, a la zona de Branderburg, vaig haver deviatjar a Alemanya setmana sí setmana no, pel seguiment dels treballs que s'anaven duent a terme i atendre reunions i contactes de tota mena. Era un ambient molt agradable el de la planta i en especial la seva gent, del tot acollidora, amb els que ben aviat vaig congeniar i participar en les seves trobades, fora per prendre una cervesa o per berenar amb el grup o fins i tot en el sopar, arribant les festes de Nadal, en un casolà restaurant del poble amb la seva especial i agradable forma de cuinar, on recordo que un dels dies el plat estrella fora porc senglar estofat. Deliciós, mai havia provat un plat com aquell. I el porc senglar caçat a les rodalies de la planta, ja que aquesta estava ubicada quasi al bell mig del bosc.

Durant un cert temps vaig també contactar amb un tècnic d'una consultoria suïssa, que estava preparant un informe envers la situació econòmica, tècnica i de procés de la planta, ben segur que prèviament encomanat i com a condició quan es va signar la seva compra, a fi de conèixer els punts febles a millorar, pensant en que no hi hagués cap handicap per a les noves instal·lacions previstes. Amb aquest consultor suís, en Cristóbal Berger, persona molt afable que parlava castellà ja potser per ascendència familiar, vàrem tenir diferents xerrades, en aparença intrascendents, on mostrava el seu interès en conèixer la meua opinió en un munt d'aspectes tècnics de la forma de treball de les instal·lacions, i vaig suposar que com ajuda per orientar el redactat del seu informe tècnic. Altra part foren els aspectes referents als del personal, als econòmics i financers, que ben segur, penso, els devia comentar amb altres responsables de la planta. En diferents ocasions acabat el treball per la tarda, anàrem junts a sopar els dos i tinguérem temps per parlar una mica de tot, tant a nivell de feina pròpiament, com d'aspectes familiars, d'aficions, del món polític, del que fora. Però sí recordo molt especialment, que

un dels dies van sortir els cotxes com a tema de conversa. Em va comentar que allà a Suïssa disposava d'un Mercedes automàtic; jo li digué que el meu era un Volkswagen Golf manual i aquí es va iniciar el meu interrogatori, doncs, sense més, li vaig preguntar si el fet de conduir amb canvi automàtic era del seu grat, si no gaudia més amb el canvi manual, posant cada marxa quan convenia, sentint aquesta emoció de prémer l'embragatge i fer que la marxa entri suau, sense batzegades. La resposta em va deixar meditant bona estona, tant en el decurs del sopar com després a l'habitació de l'hotel. Em va respondre que no, *"que de cap de les maneres, que el cotxe estava al seu servei, no ell al servei del cotxe"*.

A la planta disposàvem de dos Audi, ambdós automàtics, i és clar, entre la seva explicació i el meu aprenentatge fent-ne servir un pels meus desplaçaments de la planta a l'hotel, quan vaig canviar de cotxe, ja fa un munt d'anys, vaig repetir amb el Golf però automàtic. I n'estic més que content. Però el fet important fora la seva sentència, em va fer meditar molt, ja que considerant-la certa, perquè no aplicar-la sempre dins el nostre camp tècnic a totes les instal·lacions que dissenyem, construïm, posem en servei i manipulem? I no sols aplicable al món industrial, també a l'arquitectònic, en les seves edificacions, siguin industrials o d'habitatges o de serveis, el que sigui. I com no, en les noves tecnologies i la intel·ligència artificial, que tant exponencialment estan evolucionant. En aquell temps, ja fa vint-i-cinc anys, donava molt a pensar, centrant-nos en el món industrial que era el que vivia, en les antigues i noves instal·lacions i el manteniment específic que requerien. Està molt bé que tant el disseny de l'edifici com de les instal·lacions sigui prou atractiu, modern, amable, però s'ha de dissenyar pensant en que la participació de l'ésser humà en el seu funcionament i manipulació en l'àmbit productiu sigui plàcida, sabent tots i cada un dels detalls de funcionament i com reaccionar davant d'una eventualitat sense mena de problemes. I si parlem de l'ésser humà actuant en la seva faceta com a mantenedors en casos tant de revisions com d'incidències, han de poder fer-ho de forma que no es presentin obstacles que

entorpeixin la seva tasca. L'edifici, les instal·lacions, han d'estar al servei de la persona, han de tenir tots els mitjans per fer-li senzilla la tasca a desenvolupar. Penso que aquest concepte avui dia ja es té present, però com tot ha canviat de forma tant ràpida i evolutiva buscant sempre l'economia de costos, em sembla hi ha certs punts on ens estem passant de mànega. Per exemple, quan obres el capó del cotxe i veus tot l'entrellat tapat, que no pots tocar res, t'adones que sí, que el cotxe pot estar al teu servei, però també i amb cost elevat, al servei del concessionari o taller de reparació. Avui dia confiem plenament amb la intel·ligència artificial, però per si de cas no deixem en l'oblit la intel·ligència natural.

Quan en Cristóbal, el consultor suís, va acabar la seva tasca, va entregar l'informe elaborat a la direcció de la planta. Aquest també va arribar a les meves mans i en llegir-lo detingudament vaig comprovar, amb una certa sorpresa potser ja esperada havent vist el seu interès, que una bona part de les meves opinions varen ser transcrits com a punts de referència a desenvolupar en el pla de millora de la planta. Tota una sorpresa, o no?

L'ENLLAÇ TÈCNIC